

na-nje preselijo. Čez tri dni pa gosenice že lahko na ajlantovo drevo ali hosto (mejo) pod milo nebó preneseš. Tù ni treba družega, ko da se tiste veje v sklenicah, na katerih so poprej gosenice bile, z iglami na drevo ali mejo ajlantovo pripnejo, in ni se bati, da bi jim dež ali hudo vreme škodovalo (razun, ko bi nenavaden vihar ali nenavadna toča prišla). — Potem, ko se gosenice štirikrat olevijo (4 mude prestanejo), se med vejami zapredejo in čez 8 ali 10 dni so zapredki dodelani, da se lahko poberejo. — Ta ravnava, kakor smo jo do sedaj razlagali, se zamore pa tudi tako-le zljajšati. Kadar vidiš, da postajajo jajčka plošaste in rumenkaste, prilepi jih z raztopljeno arabsko gumo (to je, z drevesnim klejem) na ajlantovo listje, ter prepusti vso nadaljno rejo, dokler se ne zapredejo, natori sami. V ta namen se pero na spodnji strani, kar nese en sold, z gori omenjeno gumovico namaže; potem se pripogne, kjer je namazano, na jajčka, ki jih je treba na kakem krožniku (talerju, tôndu) od spodej držati. Pero pa se more brž zopet vzdigniti, da jajčka na enem samem mestu obvisijo.

„Umni Gospodar.“

O zadevah sviloreje kranjske.

C. kr. ministerstvo kupčijstva se je z odpisom od 16. dne u. m. štev. 5194 obrnilo do kmetijske družbe kranjske s sledečimi vprašanji: 1) ali svilorejci (židorejci) kranjski spečajo kaj semena svilnih črvičev v južne kraje (na Laško itd.), 2) po čim bi se seme tukaj dobilo, če bi se ga veliko naročilo, in 3) ali bi ne hotla kmetijska družba prevzeti skrb, da bi izvedila v tistih krajih, kjer se s svilorejo bolj pečajo, ali so črviči celi čas prav zdravi bili, da se more pričakovati tudi prav zdravo seme, in to potem s pripomočjo ministerstva prodati na mnoge kraje.

Ta misel sl. ministerstva je gotovo velike hvale vredna, da — če nam letos sviloreja po sreči gré in nimamo bolezní svilodne v naši deželi — bi se potem z dobro vestjo môglo ministerstvu in svetu odgovoriti: pri nas je gotovo zdravo seme na prodaj.

Kmetijska družba se je z velikim veseljem lotila te stvari in ministerstvu že odgovorila, ker v sviloreji izvrstno izvedena gospoda grof Barbo in žl. Langer sta s hvalevredno pripravnostjo že zagotovila družbi, da hočeta v prid deželi naši prevzeti to nalogo in v svojem okraji pozvediti stan letošnjih svilnih črvičev, ali so zdravi, kdo jih ima in koliko, po čim da se bode cena nastavila itd. Družba pa se je obrnila z enako prošnjo do podružnice metliške, boštanjске in bistriške, naj izroči to skrb popolnoma izvedenim in zaupnim možem za svoj okraj, gosp. dr. Orlu pa za Ljubljano in Gorenško stran.

Nadjati se je, da vsi ti možje bojo radi prevzeli to nalogo, po kateri, če Bog dá zdravje našim letošnjim črvičem, si moremo zagotoviti po svetu dobro ime za naše seme. Gotovo vsak svilorejec bo tudi rad pokazal tem možem svoje črviče, ker po njih se bojo izvedili svilorejci, in znano je, da mora znan biti, kdor hoče kako kupčijo začeti.

Gospodarska skušnja.

* Teden stara kobilica, ki ima že mleko v vimenu. Iz Gôrij na Gorenškem nam je ravnokar pisal nekdanji učenec naše kmetijske šole to-le: „Te dni sem bil v Hraščah, pa mi neki gospodar pokaže še le leto staro kobilico, ktera ima mleko v vimenu. In res je taka; sam sem se prepričal, da se ji dá iz enega sêsca pravo mleko izmolsti. Gospodar mi pové, da ko je žebica bila še le teden stara, je zapazil pri nji že

mleko, ki ga ima do današnjega dné; vse je že poskušal, kar mu je kdo svetoval; ventoval ji je tudi za môro, ker so mu ljudje rekli, da žebica ima zato mleko, ker jo „môra sêsca.“ Se vé, da môra je prava babja vraža, pa vendar gospodarju tudi jez nisem mogel nič gotovega svetovati. Prosim tedaj vas, gosp. doktor, da vi svetujete, kaj je storiti, in po „Novicah“ razglasite to nenavadno prikažen.“ Tako govori pismice pridnega našega nekdanjega učenca. — Radi ga vzamemo v svoj list, ker utegne tudi drugim gospodarjem biti v poduk. — Res je nenavadna prikažen, da teden stara žebica ima mleko; al zdravnikom je to dobro znana stvar, ker se jim večkrat primeri. Tudi pri otrocih teden ali ne dosti več starih, se to večkrat vidi, da imajo mleko v sêscih. Prikažen ta je čisto naravna, ne pa da bi môra kje vmes bila, ktera le bedastim ljudém po glavi rogovili in ktere še nobena živa duša nikdar vidila ni. Če se tako imenovane mlečne žlezice izbudijo prezgodaj v živejše opravilstvo, kakor ima po navadni starosti biti, začnó mleko delati; al pozneje zopet otrpnejo, dokler se ne izbudijo ob pravem času (to je po porodu mladega). Družega ni nič storiti v tacih okoliščinah, kakor pri miru pustiti vime in sesc; mleko neha po tem samo po sebi. Če pa stiskaš, vlečeš, mažeš in kar si koli počenjaš z vimenom ali sescem, dražiš mlečne žlezice, da delajo. Ko bi bil tedaj gospodar v Hraščah popolnoma pri miru pustil mlado kobilico, že zdavnej bi se bilo mleko posušilo in bilo bi vime prazno; ker je pa „vse poskušal“, da bi bil mleko ustavil, ga je s tem še le narejal. Prav on sam je bil tedaj môra, ki je žebico sêsala.

Pokončavanje pomladanskih kebrov.

Iz Št. Vida pri Zatičnji smo z veseljem zvedili, da je ondašnja duhovščina s šolskim učiteljem vred si lepo prizadevala za pokončevanje hroščev (kebrov) ter po 2 kr. nakupovala bokal in jih nabrala nad 20 mernikov. Tudi gosp. dr. Orel v Ljubljani jih je skupoval in tudi blizo toliko so mu jih nanosili.

Podučne stvari.

Besedica staršem.

Mlado drevo se dá zravhati, staro se ulomi.
Nar. pos.

„Kakošen je vendar moj Jurček! komaj mu stoji glava pol četrto pet od tal, pa je tak, da se ga skoraj moramo bati“ — tako je tožila nedavno neka mati proti svoji sosedi. Veliko ste si pravile o svojih otrocih; ena je bolj tožila memo druge; al nikakor si niste mogle razjasniti, od kod li izvira, da morejo otroci taki biti. Pač se ne smemo čuditi, da nekteri starši temu ne vedó vzroka; saj da bi bili pred vedili, s čem se spajajo otroci, bili bi ti morebiti drugačni. Žalibog pa zapazijo starši napčenosti svojih otrok še le takrat, ko se že težko več kaj dá popraviti, ko je „ogelj že v strehi.“ Zdaj pa jamejo vpiti ter pretepavajo uboge razposajence, da je strah. Kaj pa dosežejo s tem? Skušnja nas uči, da taki otroci nikdar niso prida.

Pravi pripomoček, da se otroci ne spridijo, je pametna, previdna odreja, ki pa mora začeti otroka že skor da v zibeli plemeniti; kasneje ne hasni toliko. Da si je dušno gojenje otrok v prvih letih silno važno, ker jim je podlaga poznejemu njihovemu značaju, ravnajo marsikteri starši v tej reči ravno narobe. Sploh namreč mislijo, da je ta del odreja tako lahak ter tako brez vse važnosti, da se nikakor ni treba o tem kdaj kaj posvetovati, ali pa bolj premišljeno z